SİYAH
BEYAZ

ALİ KOTAN

Kelebeğin Ölümü

Death of the Butterfly

19.09.2020 - 19.10.2020

“Kelebeğin Ölümü Karanlıkta Gölge Aramak”

Ali Kotan’la Kelebeğin Ölümü Üzerine Söyleşi

Şair Faris Kuseyri

FARİS KUSEYRİ : “Kelebek” çok işlenmiş bir tema. Fakat “Kelebeğin Ölümü”nde sizin soyutlamayla yalın gerçeklik arasında salınan resimlerinizde şaşırtıcı bir tazelik var. Kelebek ölüme yazgılıdır elbette. Biz de öyleyiz. İnsan yaşamının sıçramalı çizgisiyle kelebeğin yazgısı arasında bir paralellik var mı?

ALİ KOTAN : “Kelebeğin Ölümü” bir resmin adı, biten bir projenin içerisinde yer alan gözümü üstünden ayıramadığım bir çalışma. Pandemi dönemine rastgelen projeye ve devamındaki serginin oluşmasına ışık oldu.
Ölüm, katışıksız ve korkunç bir yazgı. İnsan, ölümün bir gün kendisi hatırlayacağını bilir. Erteleyebileceğini hayal eder bu yazgıyı. Umut da hazırda bekler hep. Kelebeğin ölümü, sadeliğin, özetlenmiş olanın güzellikle buluşması gibi... Yaşayarak, üreyerek yarına kalma eyleminin de bir parçası aslında bu ölüm.
İnsanın yok etmeye yatkın evrensel tutumu, unutulmama kaygısıyla birleşince ben sizin kurduğunuz paralelliğe şüpheyle yaklaşma eğilimi gösteriyorum. Kelebek bir alev topu, can içre bir ateş, parlayıp sönüyor. İnsan bunu değiştirmek istiyor. Alazı sonsuz hiç değilse belirgin kılmak peşinde. Ama sonuç değişmiyor. Ve kelebeğin de insanın da dairesi başladığı yere dönüyor.

F.K. : Salgın günlerinin dehşetini anımsayarak ölüm ve iyileşme haberleriyle, en yakınımıza sokulan hastalığın yıkıcılığıyla “Kelebeğin Ölümü” seçkisi arasında bir ilişki kurmadan edemiyor insan. Albert Camus Veba’da “Çıkışı olmayan bir durumda olduğumuzun ve ‘uzlaşma’, ‘lütuf’, ‘istisna’ gibi sözcüklerin artık bir anlamı kalmadığının farkına varmamız için birçok gün geçmesi gerekti.” diyor. Siz bu ölüm-dirim diyalektiğine nasıl bakıyorsunuz? Ölüm, kelebeğin metamorfozunda son nokta değil mi yoksa?

A.K. : Hakkınız var. Yaşadığımız süreç; yalnızlığın, tükenmişliğin, kaçıp durduğumuz o yazgının canımıza kadar sokulduğunu hissettiriyor. Belki içten içe bunun bir son olmadığını biliyoruz. Ve çaresizliğimizi kaba ve acımasızca süslüyoruz.
Gerçekten de “uzlaşma”, “lütuf” ve “istisna”yı kavramamız zaman aldı. Ama pandemi hiç olmazsa bunları hatırlamamızı sağlayarak getirdiği büyük yıkımın yanına bir mezarlık çiçeği koyuyor.
“Kelebeğin Ölümü” bir dönüşüm benim için de. Şüphesiz ölüm ve dirimin bu kadar yakın olması. Neredeyse iç içeliği büyüleyici. Kelebeğin ölümü, tekrarlanan bir mağlubiyetin açığa çıkması sanki. Sanat gibi...

F.K. : “Kelebeğin Ölümü” seçkisinde yer alan resimlerdeki tedirginlik hissinin kaynağını nerede aramalıyız? Bu tedirginlik geçici tehlikelere ve umudun eşikte bekleyişine mi işaret ediyor?

A.K. : Tedirginlik yeni olmayan, zaman zaman saklanan ve beslenen bir kimlik bende.
Umudu büyüttüğümüz kadar tehlikeyi de selamladık. Yaşanmış ve yaşanmakta olan karanlık ve acı süreçlerin yani hayatımın, hayatlarımızın resmimde kendine yer bulması kaçınılmaz.
Bu tedirginlik sanatımın değişmez bir parçası ve beklenen, olumsuz sonuçlarının aksine benim savaşçı yanımı diri tutuyor.
“Kelebeğin Ölümü” seçkisi, tehlike ve umudun yan yana salındığı, sessizleşen yüzeylerde kırgın figürlerin boy gösterdiği bir bütün. O figürlerin renksiz ve silik hayatlarına açılan bir pencere.

F.K. : Renk ile hayat arasında bir geçişkenlik olduğu, birini anlamak için yola çıkmanın bizi ötekinin kıyısına sürüklediği bir gerçek. Seçkinizde rengin gittikçe yalınlaşması, figürün anbean sönükleşmesi ve nihayet renk ile temanın bütünleşmesi dikkat çekiyor. “Az” renkle “çok” hayat anlatılabilir mi?

A.K. : Yapıtın oluşması ve sözünü söylemesi gerekir. Ben her işime bu sözü hatırlayarak başlamak istiyorum.
Hayatın renkli görünmesinin aldatıcı bir yanı olduğu kadar rengin hayatı çekici kılan bir büyüsü de var. Az elemanla ortaya konmuş, yoğun, özellikle de renkliliğin göz okşayıcılığından uzak yapıtlar bunlar. Az renkle çok hayat anlatılabilir. Çoklu hayatların sağlamasını da ben ancak kendi hayatımda yapabilirim. Benim hayatım -hepimizin hayatı gibi- pek çok hayatı barındırıyor. Sessiz ve insanı sıkıştıran yüzeyleri boyamak, bu geçişken hayatlar için tek anlatım yolum. Dahası bu iş, kendimi gerçekleştirip tamamlamanın da tek yolu.

F.K. : “Kelebeğin Ölümü” sizin hayat ve sanat maceranızda hangi durağa işaret ediyor? Bir birikimin berraklaşması olarak mı görmeli yoksa bir atılımın hazırlığı olarak mı?

A.K. : “Kelebeğin Ölümü” bir sergi ismi değil... Bir süredir gecenin koyulaşan karanlığında siren seslerinin izini sürerken kendimi kelebeğin karşısında buldum, bunun anlamlı olduğuna beni gece ve kelebek ikna etti.
Bu seçki karanlıkta gölge aramak bence. Benim maceramda hangi durağa işaret ettiğini zaman göstersin isterim. Şimdilik ona kargaşa, çığlık ve hüzün sireni olarak bakmakla yetiniyorum.

Artık Çok Geç *Now Too Late*, 2018
Tuval üzerine yağlı boya *Oil on canvas*
100 x 100 cm

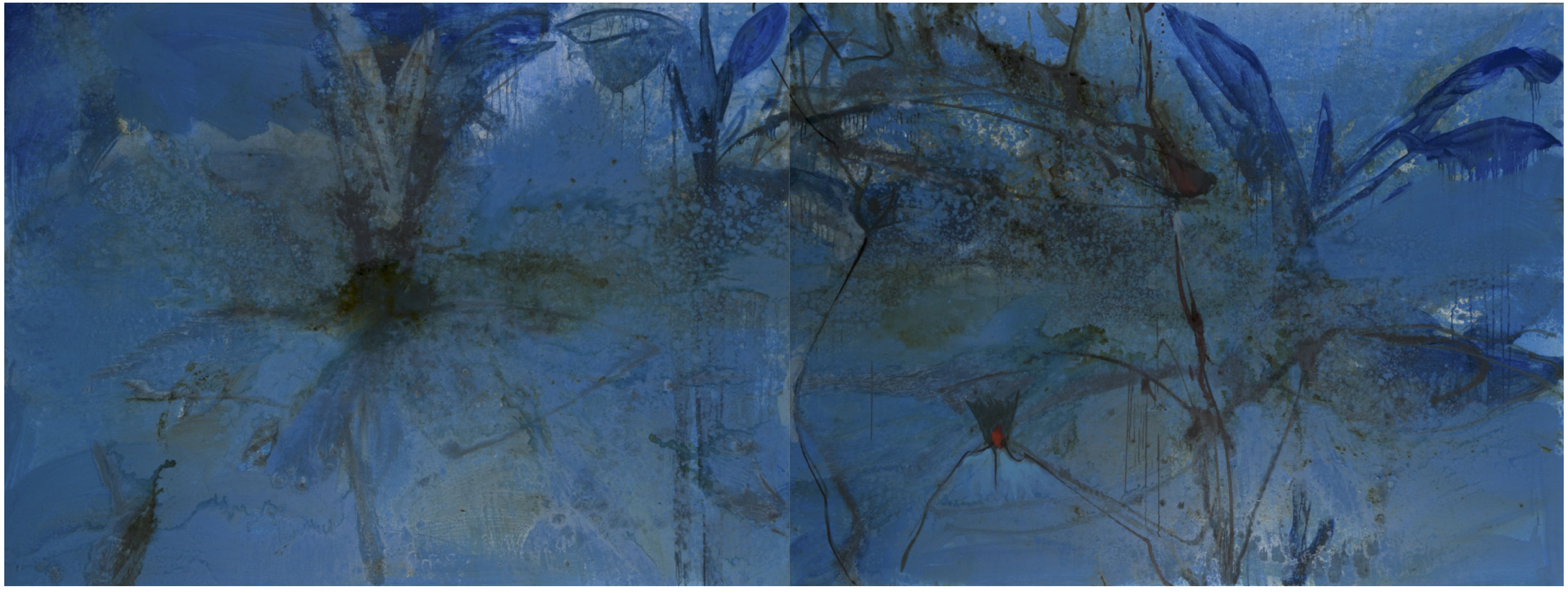

Aşk Soğuktur *Love is Cold*, 2018
Tuval üzerine yağlı boya *Oil on canvas*
150 x 400 cm (diptik *diptych*)

“Death of the Butterfly Searching for Shadow in the Dark”

Interview with Ali Kotan on Death of the Butterfly

The Poet Faris Kuseyri

FARİS KUSEYRİ: *“Butterfly” is a very commonly dealt theme. However, in “Death of the Butterfly”, there is a surprising freshness in your paintings that hover between abstraction and simple reality. Butterfly is destined to die of course. So are we… Is there a parallel between the skimming line of human life and the destiny of butterfly?*

ALİ KOTAN : *Death of the Butterfly is the name of a painting, which is included in a completed project and I cannot take my eyes off of. It shed light on the project which coincided with the pandemic period and the creation of the following exhibition.*
Death is a pure and terrifying destiny. Everyone knows that death will remember him/her some day. People hope that they can postpone this fate. Hope is also always ready there.
“Death of the Butterfly” is like the meeting of simplicity, the epitomized with beauty… This death is also actually a part of the act of continuing one’s bloodline through life and breeding.
When the universal attitude of human, which is tend to destroy, is combined with the concern of not being forgotten, I tend to have a skeptical approach to the parallelism you mentioned. Butterfly is a fireball, heart is an inner fire, it glows and fades away. Humans intend to change this. They try to make the flame eternal, or visible at least. However, the result is the same and the circles of both the butterfly and the human return to the starting point.

F.K. : *By recalling the fear of epidemic days, one cannot help but establish a relationship between the destructiveness of the disease, which comes closer with the news of death and recovery, and the selection of “Death of the Butterfly”. “It took us many days to realize that we were in a situation without exit and words like ‘reconciliation’, ‘grace’, ‘exception’ had no meaning anymore.” says Albert Camus in The Plague. How do you see this dialectic of life and death? Is death not the last point in the metamorphosis of the butterfly?*

A.K. : *You are right. This period we have been experiencing feels like solitude, exhaustion, that destiny we keep trying to avoid got closer to our soul. Possibly we know inside that this is not the end and we adorn our despair roughly and mercilessly. It really took us a while to apprehend ‘reconciliation’, ‘grace’ and ‘exception’. However, the pandemic puts a cemetery flower next to the great destruction it causes, by making us remember those subjects at least.*
“Death of the Butterfly” is also a metamorphosis for me. Without a doubt, it is fascinating that life and death is so close that they are almost interwoven. Death of the Butterfly is almost like the revelation of a repeating defeat.

F.K. : *Where should we look for the source of the feeling of unease in the paintings that are included in the selection of “Death of the Butterfly”? Does this unease indicate the temporary dangers and the hope waiting at the threshold?*

A.K. : *Unease is an identity for me, which is not new, but sometimes hides and is fed.*
We greeted danger as much as we raised hope. It is inevitable that, the dark and painful periods that were and are being experienced, that is, my life and our lives, find a place for themselves in my paintings.
This unease is a permanent part of my art and contrary to the expected negative consequences, it keeps my warrior side alive.
The selection of “Death of the Butterfly” is a whole in which danger and hope hover side by side and hurt figures appear on surfaces that have become quiet. It is a window into the colorless and pale lives of those figures.

F.K. : *It is a fact that there is a transitivity between color and life and departing to understand one drags us to the edge of the other. In your selection, the gradual simplification of color, figure’s becoming paler with every moment and finally the integration of color and the theme are striking. Is it possible to define “more” life with “less” color?*

A.K. : *The artwork needs to come out and say what it wants to say. I want to start every work of mine by remembering this.*
As much as life’s colorful appearance has a deceiving aspect, color also has the magic of showing life attractive. These are profound artworks which are created with few elements and especially far from easy on the eye colorfulness. More of life can be defined with less color. I can only crosscheck the multiple lives, through my own life. My life – just like everyone’s life – includes many lives. Coloring the quiet surfaces, which suppress the person, is the only way for me to define these transitive lives. Moreover, this work is also the only way for me to realize and complete myself.

F.K. : *Which station does “Death of the Butterfly” indicate in your life and art adventure? Should we see it as the clarification of knowledge or the preparation of a breakthrough?*

A.K. : *“Death of the Butterfly” is not an exhibition title… While I was tracing the sound of sirens in the deepening darkness of the night for a while, I found myself face to face with the butterfly. The night and the butterfly convinced me that this has a meaning.*
In my opinion, this selection is searching for shadow in the dark. I would like that, time shows which station it indicates in my adventure. I confine myself to see it as the siren of chaos, scream and sadness for the moment.

Gece Desenleri *Night Drawings*, 2019
Kağıt üzerine yağlı boya *Oil on paper*
70 x 100 cm

Gece Desenleri *Night Drawings*, 2018
Kağıt üzerine yağlı boya *Oil on paper*
70 x 100 cm

Gece Desenleri *Night Drawings*, 2019
Kağıt üzerine yağlı boya *Oil on paper*
70 x 100 cm

Bu İyilik!.. Bu İyimserlik!.. *That Goodness!.. That Optimism!..*, 2018
Kağıt üzerine yağlı boya *Oil on paper*
150 x 200 cm

Gece Ziyaretçileri *Night Visitors*, 2017
Tuval üzerine yağlı boya *Oil on canvas*
130 x 235 cm

İsimsiz *Untitled*, 2020
Tuval üzerine yağlı boya *Oil on canvas*
39 x 34 cm

SİYAH
BEYAZ

siyah beyaz sanat galerisi www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com
ankara Kavaklıdere sok. 3/1-2 Şili Meydanı Kavaklıdere 0312 467 7234
istanbul Atatürk Oto Sanayi 2.Kısım 26.sok üst kat no:1051 Maslak

çeviri ***translation*** esin aykanat avcı **tasarım** ***design*** sera sade